

اثرات تغییر اقلیم بر رواناب با مدل هیدرولوژیکی IHACRES در برخی از حوزه‌های آبخیز استان اردبیل

نیر آقاییگی^۱، اباذر اسمعیلی عوری^۲، رئوف مصطفی‌زاده^۳، محمد گلشن^۴

تاریخ ارسال: ۱۳۹۶/۱۲/۲۱

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۰۶/۳۱

مقاله برگرفته از پایان نامه کارشناسی ارشد می‌باشد.

چکیده

تغییر اقلیم یکی از مهم‌ترین چالش‌هایی است که بخش‌های مختلف زندگی انسان را تحت تأثیر قرار می‌دهد، در دهه‌های اخیر شرایط اقلیمی سبب تغییر در حجم، زمان و مدت رواناب شده است که پیامد این اتفاق در عرصه مدیریت منابع آب، تحولات و تغییرات بسیاری را به وجود خواهد آورد. هدف از پژوهش حاضر به دست آوردن نوسانات رواناب طی دهه‌های آینده (۲۰۳۰-۲۰۱۱)، با استفاده از مدل IHACRES می‌باشد. بدین منظور پارامترهای اقلیمی دمای حداکثر، دمای حداقل و بارش طی دهه‌های آینده (۲۰۳۰-۲۰۱۱) با استفاده از مدل ریزمقیاس نمایی LARS-WG و استفاده از خروجی مدل HadCM3 بررسی شدند و داده‌های به دست آمده با استفاده از مدل IHACRES در ۸ ایستگاه هیدرومتری واقع در جنوب و جنوب غربی استان اردبیل اجرا شدند و میزان رواناب در ایستگاه‌ها طی دهه‌های آینده (۲۰۳۰-۲۰۱۱) تخمین زده شدند. نتایج نشان می‌دهد میزان بارش طی دهه‌های آینده دچار نوساناتی شده و به‌طور کلی برای دوره زمانی ۲۰۳۰-۲۰۱۱ مقدار بارندگی ۳/۶۸ درصد کاهش یافته و دمای حداقل ۱۶/۴۸ و دمای حداکثر نیز ۵/۳۹ درصد افزایش یافته است. هم‌چنین بررسی میزان رواناب طی دهه‌های آینده در ایستگاه‌های هیدرومتری نشان داد که دبی متوسط به‌طور کلی ۰/۱۶ درصد کاهش یافته است و از طرف دیگر تعداد وقایع دبی اوج افزایش یافته است که بیش‌ترین افزایش مربوط به ایستگاه هیدرومتری یامچی با دبی متوسط ۲/۰۹ مترمکعب بر ثانیه و ۱۶ روز دبی اوج بالای ۶ مترمکعب بر ثانیه می‌باشد.

کلید واژه: مدل LARS-WG، مدل HadCM3، ریزمقیاس نمایی، تغییرات رواناب.

^۱ د. کارشناسی ارشد آبخیزداری، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران، nayer.aghabeigi@yahoo.com

^۲ دانشجوی دکتری آبخیزداری، هیأت علمی، دانشکده کشاورزی منابع طبیعی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران، esmaliouri@uma.ac.ir

تلفن تماس: ۰۹۱۴۴۵۳۸۶۲۳ (نویسنده مسئول)

^۳ استادیار، دکتری آبخیزداری، هیأت علمی، دانشکده کشاورزی منابع طبیعی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران،

raoofmostafazadeh@yahoo.com

^۴ دانشجوی دکتری، رشته آبخیزداری، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری، ایران، m.golshan@snru.ac.ir

مقدمه

تغییر اقلیم جهانی به دلیل انباشت گازهای گلخانه‌ای در لایه‌های پایینی در حال وقوع می‌باشد، این گازها در سطح جهان در حال افزایش است که علت آن فعالیت‌های بشر شامل سوزاندن سوخت‌های فسیلی و قطع درختان جنگل می‌باشد (مهدی‌زاده و همکاران، ۱۳۹۰). هیات بین‌الدول تغییر اقلیم (۲۰۰۸) بیان می‌کند که افزایش دما در دهه‌های متوالی باعث تغییرات بزرگ مقیاس در چرخه هیدرولوژیکی مانند افزایش بخار آب موجود در اتمسفر، تغییر الگو و شدت بارش، تغییر در وقایع حدی، کاهش پوشش برف و ذوب گسترده یخ و تغییر در رطوبت خاک و رواناب می‌شود. تغییر اقلیم در چند دهه اخیر سبب تغییر رژیم هیدرولوژیکی در جهان شده است؛ به گونه‌ای که بارندگی و جریان‌های سطحی در عرض‌های جغرافیایی بالا و میانی، بیشتر و در عرض‌های پایینی کمتر شده و احتمال مواجهه با رخداد‌های حداکثر اقلیمی مانند سیلاب و خشکسالی افزایش یافته است (Spickett et al., 2011). به دلیل اهمیت تغییر اقلیم و اثراتی که می‌تواند روی منابع آب داشته باشد، در سال‌های اخیر این مهم برای حوزه‌های آبریز مختلف در سطح کره زمین مد نظر قرار گرفته است (مساح بوانی و مرید، ۱۳۸۴).

تغییر اقلیم با تاثیر بر میزان رواناب و سایر فرآیندهای هیدرولوژیک، کیفیت آب و دسترسی به آب سالم را تحت تاثیر قرار می‌دهد، لذا آنالیز اثرات تغییر اقلیم بر رواناب در دوره‌های آتی در راستای مدیریت صحیح منابع آب و ارائه راهکارهای مدیریتی مناسب، ضروری به نظر می‌رسد. ارزیابی پدیده تغییر اقلیم و پیامدهای احتمالی آن بر فرآیندهای هیدرولوژیکی حوضه، به مدیران و برنامه‌ریزان منابع آب برای رویارویی با چالش‌ها دوره‌های آتی بسیار کمک خواهد کرد.

اهمیت موضوع تغییر اقلیم و اثرات آن از جنبه‌های مختلف نظیر منابع آب موجب شده تا پژوهشگران

مختلف توجه ویژه‌ای به این موضوع داشته و دامنه مطالعات در این زمینه افزایش قابل توجهی داشته باشد. بر اساس گزارش‌های IPCC^۱ با اطمینان بالا می‌توان گفت که تغییرات اقلیمی اخیر، تأثیرات زیادی بر روی سیستم‌های فیزیکی و بیولوژیکی دارد. پیش‌بینی‌های انجام شده توسط بسیاری از مدل‌های گردش عمومی GCMs^۲ حاکی از افزایش تعداد و مقدار وقایع اقلیمی بزرگ و تغییرات بارش در مناطق مختلف دنیا می‌باشد که این مساله بر روی منابع آب در آینده اثرات زیادی دارد. بارندگی و دما دو عامل اثرگذار بر بسیاری از فرآیندهای مرتبط با مدیریت منابع آب هستند که تغییر در رواناب و نیاز آبی از مهم‌ترین مسائل در هیدرولوژی سطحی می‌باشد (خزایی و همکاران، ۱۳۹۳). تغییر اقلیم آثار مهمی بر بارش، تبخیر و تعرق، رواناب و در نهایت بر تأمین آب دارد. پیش‌بینی تغییرات اقلیم یکی از راهکارهای مدیریتی است که به برنامه‌ریزی صحیح جهت استفاده از منابع محدود آب کمک شایانی می‌کند (Barrow and Yu, 2005؛ معافی مدنی و همکاران، ۱۳۹۱).

تغییر اقلیم باعث ایجاد تغییراتی در مقدار، زمان و نوع بارش، افزایش خشکسالی، افزایش تقاضا برای آب و مشکلات ناشی از آن می‌شود. هم‌چنین تأثیر تغییر اقلیم بر روی رودخانه باعث افزایش حمل رسوب و در نتیجه خطرات ناشی از سیلابی شدن و تغییر در مرفولوژی رودخانه را باعث می‌شود (Macklin and Lewin, 2003). هرچند کیفیت آب رودخانه بیشتر به نوع سازند منطقه بستگی دارد، ولی پدیده تغییر اقلیم با تأثیر روی بارش، درجه حرارت و میزان رسوب تولیدی به صورت غیرمستقیم کیفیت آب را نیز تحت تأثیر قرار می‌دهد (Li et al., 2007).

در مطالعه‌ای Gosain et al. (2006) تأثیر سناریوهای تغییر اقلیم بر دبی جریان در ۱۲ حوضه رودخانه‌های هند را برای دوره ۲۰۴۱-۲۰۶۰ مورد مطالعه قرار دادند نتایج ایشان دلالت بر کاهش جریان

رواناب سطحی حوزه آبریز دریاچه ارومیه تحت سناریو A1B، A2 و B1 با استفاده از مدل LARS-WG و مدل IHACRES بررسی شد. تحلیل عملکرد مدل IHACRES نشان از دقت خوب و مناسب این مدل در شبیه‌سازی تغییرات رواناب در حوزه مورد بررسی است. بر اساس نتایج سناریوهای مختلف، حوزه آبریز دریاچه ارومیه در دوره‌های آتی با مشکل کاهش رواناب سطحی، کاهش بارندگی و افزایش دما روبرو می‌باشد. طائی سمیرمی و همکاران (۱۳۹۴) با استفاده از مدل ریزمقیاس گردانی LARS-WG و خروجی مدل HadCM3 تحت سه سناریوی A1B، A2، B1 به پیش‌بینی پارامترهای اقلیمی در سه دوره زمانی مختلف پرداخته‌اند، نتایج نشان دهنده کاهش بارش و افزایش دما در دوره‌های آتی را دارد. در پژوهش لکزائیان پور و همکاران (۱۳۹۵) با استفاده از داده‌های دما و بارش پیش‌بینی شده و مدل اقلیمی و رواناب رودخانه نازلوچای در دوره پایه و همچنین با استفاده از شبکه عصبی مصنوعی پویا، میزان آورد دبی رودخانه تحت دو سناریو A2 و B2 برای دوره آتی و همچنین وضعیت سیلاب‌ها بررسی شد نتایج حاکی از افزایش رواناب در دوره‌های آتی تحت سناریوهای انتشار به‌میزان ۴۹ درصد بوده است.

در پژوهشی الماسی و همکاران (۱۳۹۵) به مطالعه مدل‌های اقلیمی HadCM3 پرداخته‌اند، بررسی میزان رواناب پیش‌بینی شده در دوره‌های آتی نشان‌دهنده افزایش رواناب سالانه در حوزه آبخیز بازفت تحت هر دو سناریو A2 و B2 است. در پژوهشی خیرفام و همکاران (۱۳۹۲) کارایی مدل IHACRES را در شبیه‌سازی دبی رودخانه در هفت زیرحوضه رودخانه گرگانرود بررسی کردند. در این پژوهش کارایی مدل با حداکثر ضریب تبیین ۰/۶۷ و ضریب نش-ساتکلیف ۰/۷۰ قابل قبول ارزیابی شد. در پژوهش صیاحی و همکاران (۱۳۹۶) با استفاده از داده‌های شبکه‌ای بارش و دما در

و افزایش شدت سیلاب و خشکسالی دارد. در تحقیقی در استرالیا Sriwongsitanon و Taesombat (۲۰۱۱) با استفاده از مدل‌های GCM به شبیه‌سازی مقدار رواناب پرداختند نتایج نشان دهنده افزایش ۰/۷ الی ۱/۳ درجه دما و کاهش ۱۶ درصدی بارش و همچنین کاهش رواناب بود. همچنین Dong et al. (2012) در مطالعات خود بر روی رواناب حوزه آبخیز نینجیانگ^۱ در شمال چین به این نتیجه رسیدند که تغییرپذیری اقلیمی عامل تعیین کننده در کاهش رواناب حوضه می‌باشد که در مجموع ۶۹/۶ تا ۸۰/۳ درصد از این کاهش مربوط به عوامل اقلیمی می‌باشد. در پژوهشی Musau et al. (2015) به بررسی پاسخ‌های هیدرولوژیکی حوزه‌ی تحت‌تأثیر تغییر اقلیم در حوضه‌های بالادست رودخانه زویا در کنیا پرداختند، در این پژوهش تغییرات اقلیمی ۲۰۴۰-۲۰۱۱، ۲۰۷۰-۲۰۴۱ و ۲۱۰۰-۲۰۷۱ برونداد مدل HadCM3 تحت سناریو A1B و A2 توسط مدل ریزمقیاس شده و شبیه‌سازی سیستم هیدرولوژیک منطقه مطالعاتی صورت گرفت. نتایج نشان‌دهنده افزایش ۲ تا ۲/۴، ۰/۹ تا ۴ و ۱ تا ۵/۹ درجه سانتی گراد و افزایش ۴ تا ۶/۶ درصد، کاهش ۲/۲ تا ۱/۵- درصد و افزایش ۳/۳ تا ۷/۷ درصد به‌ترتیب برای دهه‌های ۲۰۲۰، ۲۰۵۰ و ۲۰۸۰ بوده است که منجر به تغییرات شدید جریان رودخانه شده است.

در مطالعه‌ای Daisuke et al. (2016) با استفاده از دبی ۲۴ رودخانه در دنیا با استفاده از ۱۹ مدل گردش عمومی جو بر اساس سناریوی A1B مورد بررسی قرار دادند، نتایج نشان دهنده افزایش دبی در رودخانه‌هایی با عرض‌های جغرافیایی بالا می‌باشد و همچنین پیش‌بینی‌های ایشان نشان داده رودخانه‌های واقع در اروپا تا منطقه مدیترانه و آمریکای جنوبی با کاهش جریان مواجه خواهند شد. در پژوهش گودرزی و همکاران (۱۳۹۶) تأثیر تغییرات اقلیمی بر تغییرات

و میزان نزولات جوی در استان اردبیل به طور متوسط ۲۲۰ تا ۴۵۷ میلی متر در سال نوسان دارد. بارش های منطقه تحت تاثیر اقلیم منطقه شمال غرب بوده و در اوایل فصل پاییز با ورود سیستم های باران زای غربی بارش ها شروع می شود. اقلیم غالب منطقه نیمه خشک سرد-کوهستانی بوده و تغییرات دمایی در بین حوضه های مطالعاتی از حداقل ۳۲- درجه سانتی گراد در نزدیکی قله ی سبلان تا حداکثر ۳۶ درجه سانتی گراد در نواحی سد یامچی متغیر است (آقابیکگی، ۱۳۹۶).

مدل IHACRES رواناب برای دوره آتی شبیه سازی شد نتایج نشان دهنده افزایش ۰/۱۷ تا ۲ درجه دما و ۳ تا ۷۵ درصدی بارندگی در دوره آتی ۲۰۳۵-۲۰۱۱ نسبت به دوره مشاهداتی دارد. نتایج شبیه سازی رواناب افزایش ۹/۷ درصدی برای متوسط رواناب سالانه دراز مدت را نشان می دهد. در پژوهش کاویان و همکاران (۱۳۹۶) نتایج مدل های اقلیمی نشان دهنده افزایش حداکثر و حداقل دمای سالانه و کاهش بارندگی سالانه به میزان ۱۸ درصد می باشد، نتایج مقایسه دبی جریان های شبیه سازی شده نشان دهنده میزان افزایش دبی اوج برای دوره آتی می باشد در حالی که متوسط دبی جریان رودخانه به مقدار ۱۴ درصد کاهش خواهد یافت. بررسی تغییرات اقلیمی و آثار آن بر منابع آب به ویژه رواناب می تواند زمینه ساز اتخاذ سیاست های راهبردی آینده مدیریت منابع آب باشد، بدون توجه به این واقعیت که اقلیم در حال تغییر است، نمی توان برنامه ریزی واقع بینانه ای را در زمینه بهره برداری از منابع آب انجام داد.

هدف اصلی از انجام این تحقیق پیش بینی تغییرات دبی جریان تحت تأثیر تغییر اقلیم در زیرحوضه های استان اردبیل می باشد. برای این منظور تغییرات اقلیمی برای دوره آتی (۲۰۳۰-۲۰۱۱) پیش بینی شد و با استفاده از مدل هیدرولوژیکی IHACRES تأثیر این تغییرات بر دبی جریان در رودخانه های مختلف پیش بینی شد.

مواد و روش ها

موقعیت منطقه مورد مطالعه

استان اردبیل در شمال غربی فلات ایران بین مختصات ۳۷' ۴۵° تا ۴۲' ۳۹° عرض شمالی و ۳' ۴۷° تا ۵۵' ۴۸° طول شمالی از نصف النهار گرینویچ واقع شده و از شمال با جمهوری آذربایجان همسایه است، از قسمت شرق با استان گیلان، از جنوب با استان زنجان و از غرب با استان آذربایجان شرقی هم جوار است. استان اردبیل جز نواحی سردسیر کوهستانی محسوب می شود

می‌کنند، پایه و اساس مناسبی برای پیش‌بینی جریان در حوزه‌های آبخیز محسوب می‌شوند (Littlewood et al., 2007). مدل IHACRES یک مدل بارش رواناب در مقیاس حوزه آبخیز می‌باشد که با هدف تشخیص رابطه بین بارش و رواناب توسعه داده شده است (Sriwongsitanon and Taesombat, 2011). چارچوب اصلی مدل‌سازی IHACRES بر یک ساختار دو جزئی مبتنی است؛ بخش محاسبه رطوبت خاک SAM و بخش روندیابی و یا هیدروگراف واحد. مدل SAM بارش و درجه حرارت را به بارش موثر تبدیل می‌کند. بخش روندیابی بارش موثر را به جریان تبدیل می‌کند (Ye et al (1997).

$$u_k = [c(\Phi_k - l)]^p r_k \quad (1)$$

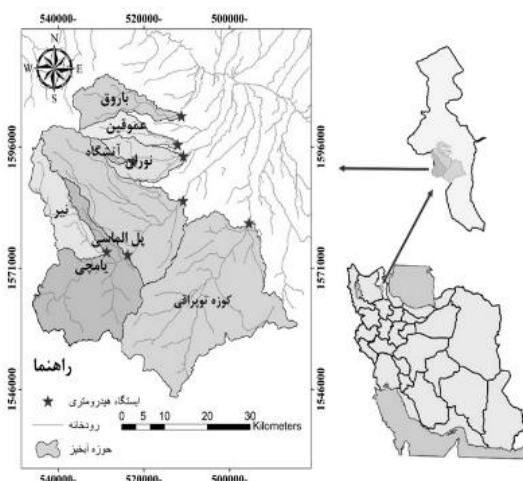
که در آن C ضریب تعادل حجم بارش، l آستانه شاخص رطوبت خاک، فاکتور واکنش غیر خطی، r_k بارش مشاهداتی است.

$$\Phi_k = r_k + \left(1 - \frac{1}{t_k}\right) \Phi_{k-1} \quad (2)$$

در رابطه مذکور Φ_k نشان دهنده شاخص رطوبت خاک می‌باشد، بقیه پارامترها مطابق با رابطه ۱ می‌باشد.

واسنجی و اعتبار سنجی مدل هیدرولوژیکی IHACRES

پژوهش حاضر بر روی ۸ حوزه آبخیز منتخب واقع در قسمت غربی استان اردبیل اجرا شد و آمار درجه حرارت، بارندگی و دبی رودخانه برای دوره زمانی ۲۰۰۰-۲۰۱۵ به مدل هیدرولوژیکی IHACRES معرفی شد و برای شبیه‌سازی مدل به صورت ماهانه، گام زمانی ۳۰ روزه به مدل معرفی شد. داده‌های دوره آماری ۲۰۰۰-۲۰۰۸ برای دوره واسنجی و داده‌های آماری ۲۰۰۹ تا ۲۰۱۴ برای اعتبارسنجی مدل در حوضه‌های مطالعاتی مورد استفاده قرار گرفت. به منظور ارزیابی نتایج مدل در ایستگاه‌های هیدرومتری مورد مطالعه از نمایه‌های آماری ضریب همبستگی (R) و ریشه مجموع

شکل ۱- موقعیت جغرافیایی حوزه‌های مورد مطالعه در ایران و استان اردبیل

روش تحقیق

در پژوهش حاضر از داده‌های باران‌سنجی، تبخیرسنجی، دما و هیدرومتری به صورت ماهانه برای ۸ ایستگاه مطالعاتی در حوزه‌های آبخیز استان اردبیل استفاده شد و به مدل‌سازی اثرات تغییر اقلیم با مدل LARS-WG و مدل هیدرولوژیکی IHACRES پرداخته شد. یکی از پرکاربردترین مدل‌هایی که در زمینه ریزمقیاس نمایی استفاده می‌شود مدل مولد داده‌ها LARS-WG می‌باشد. این مدل ابتدا توسط Rasco et al. (1991) ارائه شد و سپس توسط Semenov et al. (1998) بازنگری شد. مدل LARS-WG برای شبیه‌سازی وضع هوا احتیاج به مقادیر روزانه بارندگی، دمای حداقل، دمای حداکثر و تابش خورشید دارد. خروجی‌های مدل LARS-WG شامل دمای حداقل و حداکثر، بارندگی و تابش روزانه می‌باشد. این مدل از سه بخش اصلی کالیبره کردن، ارزیابی مدل و تولید داده‌های هواشناسی تشکیل شده است. مدل‌های هیدرولوژیکی که روابط آماری مناسبی بین پارامترهای خود و مشخصات فیزیکی حوزه برقرار

(A1, A1B و B1) انجام شد که با توجه به سناریو واقع‌بینانه A1B، این سناریو برای بررسی تغییرات اقلیمی انتخاب شد که نتایج پیش‌بینی مقدار بارش، دمای حداقل و حداکثر در شکل ۲ نشان داده شده است. نتایج نشان داد که برای این دوره مقدار بارندگی به‌طور متوسط ۳/۶۸ درصد کاهش یافته است و بیشترین کاهش مربوط به ماه نوامبر می‌باشد. همچنین دمای حداقل و حداکثر به‌طور متوسط به‌ترتیب ۱۶/۴۸ درصد و ۵/۳۹ افزایش یافته است و بیشترین افزایش دما مربوط به دمای حداقل ماه ژانویه با ۳ درجه سانتی‌گراد و حداکثر کاهش دما مربوط به دمای حداقل ماه جولای با ۱/۹ درجه سانتی‌گراد می‌باشد.

مربعات خطا (RMSE) استفاده شد (Worqlul et al., 2018).

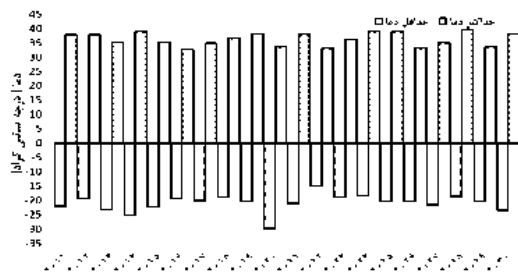
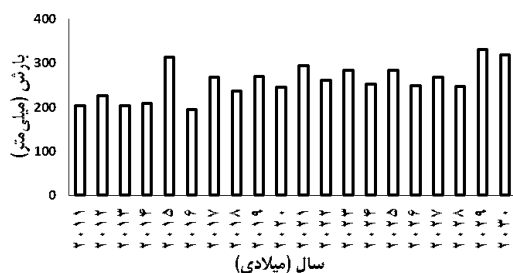
$$R = \frac{n \sum_{i=1}^n (Q_{obs(i)} Q_{sim(i)}) - (\sum_{i=1}^n Q_{obs(i)}) (\sum_{i=1}^n Q_{sim(i)})}{\sqrt{[n \sum_{i=1}^n (Q_{obs(i)}^2) - (\sum_{i=1}^n Q_{obs(i)})^2] [n \sum_{i=1}^n (Q_{sim(i)}^2) - (\sum_{i=1}^n Q_{sim(i)})^2]}} \quad (3)$$

$$RMSE = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (Q_{obs(i)} - Q_{sim(i)})^2}{n}} \quad (4)$$

که در روابط بالا $Q_{obs(i)}$ نشان دهنده دبی مشاهداتی در روز i ام، $Q_{sim(i)}$ دبی شبیه‌سازی شده در روز i ام و n تعداد داده‌های آماری می‌باشد.

نتایج

ریز‌مقیاس نمایی تغییرات اقلیمی با مدل HadCM3 برای دوره آتی (۲۰۳۰-۲۰۱۱) تحت سه سناریو اقلیمی

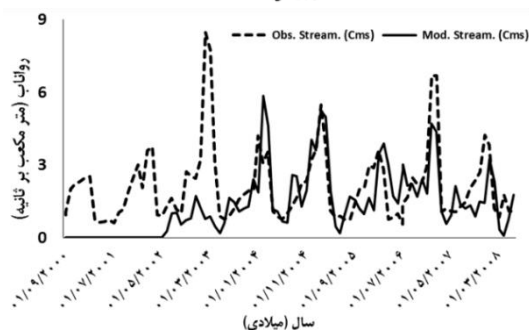
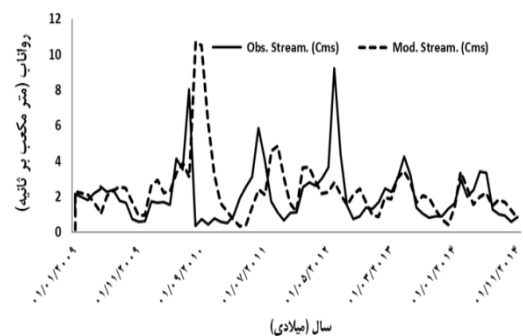
شکل ۲- مجموع بارش سالیانه (الف)، دمای حداقل و حداکثر (ب) شبیه‌سازی شده تحت سناریوی A1B مدل HadCM3

جهت استفاده از مدل هیدرولوژیکی IHACRES برای شبیه‌سازی رواناب آینده ابتدا این مدل در ۸ ایستگاه مطالعاتی واسنجی و اعتبار سنجی شد. نتایج واسنجی و اعتبار سنجی مدل در دو ایستگاه نیر و یامچی به ترتیب در شکل‌های ۳ و ۴ ارائه شده است. در جدول ۱ نتایج ارزیابی کارایی مدل IHACRES ارائه شده است

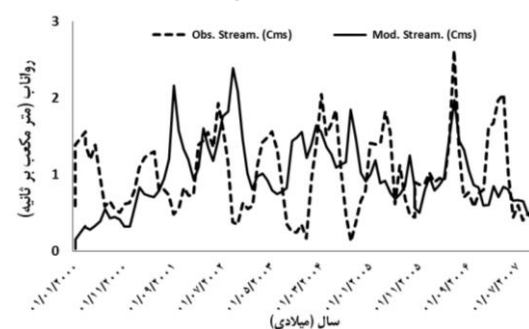
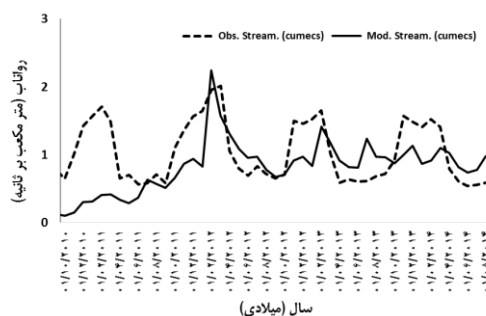

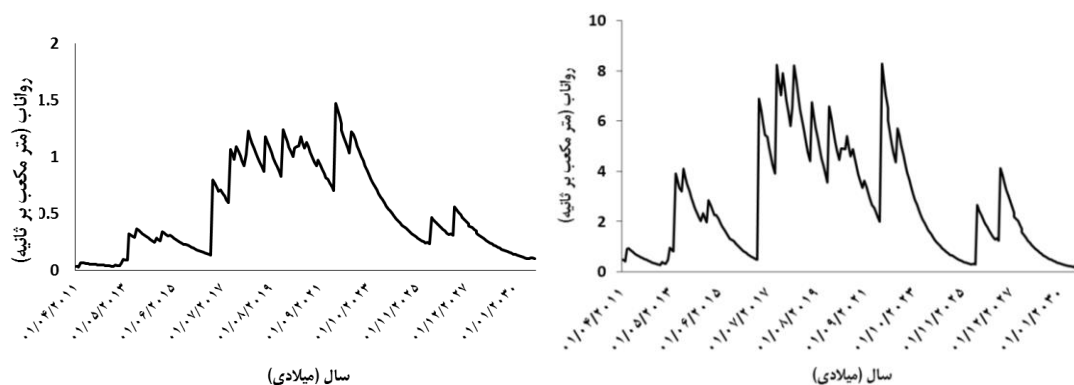
شکل ۴ - شبیه‌سازی جریان ماهانه حوضه نیر در دوره
واسنجی و اعتبارسنجی توسط مدل IHACRES

بعد از واسنجی کردن مدل برای منطقه مورد مطالعه مقادیر بهینه برای پارامترهای مدل شامل ظرفیت ذخیره رطوبت (C)، زمان خشک شدن (w_t)، ضریب حرارت (F)، ضریب آستانه رطوبت (I)، شدت رطوبت خاک (P)، ضریب خشکیدگی ($a(s)$)، شاخص پیک ($B(s)$)، کاهش جریان آهسته (T^s) و نسبت حجم ($V(s)$) مشخص شدند که برای حوضه کوزه‌تورپراقی این مقادیر به ترتیب ۰/۰۰۹، ۴، ۲، ۰/۰۰۵، ۱، ۰/۹۸، ۰/۰۱۲، ۸۵ و ۱ به دست آمدند. این مدل برای پیش‌بینی رواناب دوره آینده مورد استفاده قرار گرفت که در شکل ۵ نتایج پیش‌بینی رواناب برای دو ایستگاه هیدرومتری یامچی و نیر ارائه شده است. همچنین نتایج تخمین رواناب آینده برای دوره‌های زمانی مختلف در دو ایستگاه نیر و یامچی در شکل ۶ آورده شده است. در جدول ۲ مقدار رواناب‌های تخمین زده شده برای دوره آبی در مقایسه با دبی‌های مشاهداتی (۲۰۰۰-۲۰۱۴) ارائه شده است که در اکثر ایستگاه‌های هیدرومتری، کاهش رواناب حوضه قابل ملاحظه می‌باشد.

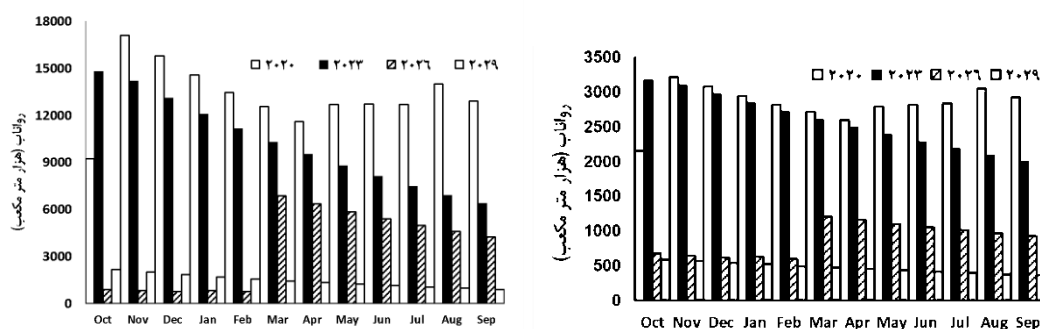

شکل ۳ - شبیه‌سازی جریان دبی ماهانه حوضه یامچی در
دوره واسنجی و اعتبارسنجی توسط مدل IHACRES

شکل ۵- پیش‌بینی رواناب برای دوره آبی ایستگاه هیدرومتری یامچی و نیر

شکل ۶- مقایسه رواناب شبیه‌سازی شده در مقطع‌های زمانی مختلف برای دوره‌های آبی حوزه یامچی و نیر تحت سناریوی

A1B

جدول ۲- مقایسه مقادیر پایه رواناب با دبی شبیه‌سازی شده (۲۰۱۱-۲۰۳۰) تحت سناریوی A1B

ایستگاه	دبی مشاهده‌ای (m^3s^{-1})	دبی آبی (m^3s^{-1})
باروق	۰/۱۶	۰/۰۴
عموقین	۰/۱۹	۰/۱۷
آتشگاه	۰/۱۱	۰/۰۳
نیر	۰/۱۴	۰/۵۱
یامچی	۲/۰۹	۲/۶۲
نوران	۰/۱۱	۰/۰۵
کوزه توپراقی	۰/۱۴	۰/۰۶

مشاهداتی و پیش‌بینی شده نشان می‌دهد که ایستگاه‌های کوزه‌توپراقی و آتشگاه با کاهش ۰/۰۸ مترمکعب بر ثانیه‌ای دارای بیشترین کاهش دبی می‌باشند.

نتایج مقایسه رواناب در مقاطع زمانی مختلف نشان می‌دهد که روند کاهشی در مقدار رواناب خروجی از حوزه‌های آبخیز وجود دارد و مقدار کاهش رواناب برای دوره ۲۰۲۶ تا ۲۰۲۹ نسبت به دوره‌های قبل بسیار شدیدتر می‌باشد. همچنین مقایسه متوسط رواناب پایه

نتیجه گیری

مقدار بارندگی و درجه حرارت در تولید مقدار رواناب نسبت به دیگر متغیرهای اقلیمی نقش بسیار مهمی بر سیستم‌های منابع آب، کشاورزی، محیط زیست و غیره دارند که در بیش‌تر مطالعات تغییر اقلیم این پارامترها به عنوان معیارهای اصلی مورد مطالعه قرار می‌گیرند (نامدار، ۱۳۹۴). با توجه به نتایج مقدار متوسط دراز مدت درجه حرارت حداقل و حداکثر در ماه‌های گرم سال (بهار و تابستان) افزایش قابل توجهی را نشان می‌دهد که با مطالعات کاویان و همکاران (۱۳۹۶) مطابقت دارد. در منطقه مطالعاتی مقدار درجه حرارت حداکثر برای ماه‌های آگوست و جولای به مقدار $2/3$ ، $2/8$ درجه سانتی‌گراد و مقدار درجه حرارت حداقل به مقدار $0/68$ و $0/36$ درجه سانتی‌گراد افزایش یافته است. افزایش دما در ماه‌های گرم سال در اثر تغییر اقلیم در مطالعات (Dong et al., 2014). Tan et al. (2015) و رضایی زمان و همکاران (۱۳۹۲) نیز عنوان شده است. متوسط مقدار بارندگی شبیه‌سازی شده برای ماه‌های آگوست و سپتامبر به‌طور متوسط ۸۵ درصد و ۸۰ درصد افزایش بارندگی را نشان می‌دهد ولی برای اکثر ماه‌های سال مقدار بارندگی به‌طور متوسط کاهش بارندگی را نشان می‌دهد کاهش بارندگی برای دوره آتی در مناطق نیمه‌خشک در مطالعات رضایی زمان و همکاران (۱۳۹۲) ذکر شده است. تغییرات اقلیمی منطقه در دوره آتی به‌طورمستقیم بر مقدار رواناب تأثیرگذار می‌باشد، مقدار متوسط دبی برای ایستگاه‌های مطالعاتی نسبت به دوره مشاهداتی

منابع

- آقابگی، ن. ۱۳۹۶. ارزیابی تغییرپذیری رواناب و رسوب ناشی از تغییرات اقلیمی در برخی از حوزه‌های آبخیز استان اردبیل. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، گروه آبخیزداری، دانشگاه محقق اردبیلی. ۸۴ ص.
- الماسی، پ؛ س. سلطانی، م. گودرزی، ر. مدرس. ۱۳۹۵. بررسی اثرات تغییر اقلیم بر رواناب سطحی در حوزه آبخیز بازفت، علوم آب و خاک، سال ۲۰، شماره ۷۸، ص ۳۹-۵۲.
- خزایی، م؛ میرزایی، م، ملکیان آ. ۱۳۹۳. ارزیابی کارایی مدل‌های MLP و RBF در مدل‌سازی بارش-رواناب در مقیاس‌های زمانی مختلف. مدیریت منابع آب در مناطق خشک، سال ۱، شماره ۱، ص ۱-۱۳.

۰/۱۶ درصد کاهش رواناب را نشان می‌دهد که سیدقاسمی و همکاران (۱۳۹۲) به کاهش رواناب ۱۰ درصدی در رودخانه زاینده رود و گودرزی و همکاران (۱۳۹۵) به کاهش رواناب ۵ درصدی در حوزه آبریز دریاچه ارومیه اشاره نموده‌اند. حوزه‌های آبخیز مطالعاتی در منطقه کوهستانی و سردسیر واقع می‌باشند که دارای متوسط بارش برف بالایی می‌باشند. در این مناطق برای دوره‌ی آتی زمان شروع دبی‌های اوج نسبت به دوره مشاهداتی زودتر می‌باشد و می‌توان بیان کرد که این فرآیند به‌طور مستقیم تحت تأثیر افزایش دمای مناطق بالادست می‌باشد که با مطالعات سید قاسمی و همکاران (۱۳۸۵) و Bavay et al. (2013) مطابقت دارد.

هم‌چنین بررسی نتایج در این ایستگاه‌ها نشان داد که با وجود کاهش دبی متوسط مقدار دبی اوج افزایش یافته است که این نتایج در مطالعات کاویان و همکاران (۱۳۹۶) در حوزه آبخیز هراز نیز پیش‌بینی شده است. در بین ایستگاه‌های مطالعاتی، ایستگاه یامچی با ۱۶ روز دبی اوج بالای ۶ متر مکعب برثانیه دارای افزایش ۰/۴۰ درصدی در دبی اوج برای دوره آتی می‌باشد. بنابراین با توجه به شرایط منطقه و افزایش دبی اوج احتمال افزایش وقوع سیل در منطقه وجود دارد. بنابراین جهت جلوگیری از مشکلات حاصل از تغییرات اقلیمی و برای داشتن یک رویکرد مناسب برای بحران کم‌آبی یا خشکسالی لازم است اقدامات مدیریتی و اجرایی مناسب در این منطقه استفاده شود.

رضایی زمان، م؛ مرید، س، دلاور، م. ۱۳۹۲. ارزیابی اثرات تغییر اقلیم بر متغیرهای هیدروکلیماتولوژی حوضه سیمینه رود. نشریه آب و خاک، سال ۶، شماره ۲۷، ص ۱۲۴۷-۱۲۵۹.

سیدقاسمی، س؛ ابریشم چی، ا، تجربی، م. ۱۳۸۵. اثرات تغییرات جریان رودخانه زاینده -رود بر اثر تغییر اقلیم، دومین کنفرانس مدیریت منابع آب، دانشگاه صنعتی اصفهان.

صیاحی، ث؛ ع. شهبازی، خ. خادمی. ۱۳۹۶. پیش بینی اثر تغییر اقلیم بر رواناب ماهانه حوزه دز با استفاده از مدل IHACRES، علوم و مهندسی آب، سال ۷، شماره ۱۵، ص ۷-۱۸.

طائی سمیرمی، س؛ ح، مرادی. م، خداقلی. ۱۳۹۴. پیش بینی تغییرات برخی از متغیرهای اقلیمی با استفاده از مدل ریزمقیاس سازی LARS-WG و خروجی مدل HADCM3 تحت سناریوهای مختلف، مهندسی و مدیریت آبخیز، جلد ۷، شماره ۲، ص ۱۴۵-۱۵۶.

کاویان، ع؛ م. نامدار، م. گلشن، م. بحری. ۱۳۹۶. مدل سازی هیدرولوژیکی اثرات تغییر اقلیمی بر نوسانات دبی جریان در رودخانه هراز، مخاطرات محیط طبیعی، سال ۶، شماره ۱۲، ص ۸۹-۱۰۴.

گودرزی، م؛ ب. صلاحی، ا. حسینی. ۱۳۹۴. بررسی تأثیر تغییرات اقلیمی بر تغییرات رواناب سطحی (مطالعه موردی: حوضه آبریز دریاچه ارومیه)، اکوهیدرولوژی، دوره ۲، شماره ۲، ص ۱۷۵-۱۸۹.

لکزائیان پور، غ؛ ا. محمدرضاپور، م. مال میر. ۱۳۹۵. ارزیابی آثار تغییر اقلیم بر میزان رواناب رودخانه نازلوچای در حوزه آبریز دریاچه ارومیه، جغرافیا و توسعه، شماره ۴۲، ص ۱۹۸-۱۸۳.

مساح بوانی، ع؛ س. مرید. ۱۳۸۴. اثرات تغییر اقلیم بر جریان رودخانه زاینده رود اصفهان، علوم آب و خاک، سال ۹، شماره ۴، ص ۱۷-۲۷.

معافی مدنی، ف؛ م، موسوی بایگی، ح، انصاری. ۱۳۹۱. پیش بینی وضعیت خشکسالی استان خراسان رضوی طی دوره ۲۰۱۱-۲۰۳۰ با استفاده از ریز مقیاس نمایی آمار خروجی مدل LARS-WG، جغرافیا و مخاطرات طبیعی، شماره ۳، ص ۳۷-۲۱.

مهدی زاده، ص؛ م. مفتاح هلقی، س. سید قاسمی، ا. مساعدی. ۱۳۹۰. بررسی تاثیر تغییر اقلیم بر میزان بارش در حوضه سدگلستان، پژوهش های حفاظت آب و خاک، جلد ۱۸، شماره ۳، ص ۱۱۷-۱۳۳.

نامدار، م. ۱۳۹۳. پیش بینی رواناب سطحی بر پایه تغییرات اقلیمی حوزه آبخیز هراز، پایان نامه کارشناسی ارشد، گروه آبخیزداری، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری. ۱۲۴ ص.

Barrow, E. and Yu, G. 2005. "Climate Scenario for Alberta", A report prepared for the prairie Adaptation Research.

Bavay M., Grünwald T. and Lehning M. 2013. Response of snow cover and runoff to climate change in high Alpine catchments of Eastern Switzerland. *Advances in Water Resources*, 55: 4-16.

Daisuke, N., Akio, K., Masahiro, H. and Taikan, O. 2016. Impact Of Climate Change On River Discharge Projected By Multi model Ensemble, *Journal Of Hydrometeorology*, 7, 1076-1088.

Dong W., Cui B., Liu Z. and Zhang K. 2014. Relative effects of human activities and climate change on the river runoff in an arid basin in northwest China. *Hydrological processes*, 28: 4854-4864.

Dong, L.Q., Zhang, G.X. and Xu, Y.J. 2012. Effects of climate change and human activities on runoff in the Nenjiang River Basin, Northeast China. *Hydrology and Earth System Sciences Discussions*, 9 (10): 11521-11549.

Gosain A., Rao S. and Basuray D. 2006. Climate change impact assessment on hydrology of Indian river basins. *Current Science*. 90(3): 346-353.

IPCC .2008. Climate change and water. Cambridge University Press, Cambridge, 83-96.

Li, L.J., Zhang, L., Wang, H., Wang, J., Yang, J.W., Jiang, D.J., Li, J.Y. and Qin, D.Y. 2007. Assessing the impact of climate variability and human activities on streamflow from the Wuding River basin in China. *Hydrol Process*. 21(25): 3485-3491.

Littlewood, L.G., Clarke, R.T., Collischonn, W. and Croke, B.F.W. 2007. Predicting daily Streamflow using rainfall forecasts, a simple loss module and unit hydrographs: Two Brazilian catchments. *Environmental Modelling and Software*, 22: 1229-1239.

Musau, J., Sang, J., Gathenya, J. and Luedeling, E. 2015. Hydrological responses to climate change in Mt. Elgon watersheds. *Journal of Hydrology: Regional Studies*, 3, 233-246.

Rasco, P., Szeidl, L., Semenov, MA. 1991. A Serial Approach to Local Stochastic Models. *Journal Ecological Modeling*. 57: 27-41.

Semenov, MA., Brooks, RJ., Barrow, EM., Richardson, CW. 1998. Comparison of the WGEN and LARS-WG stochastic weather generators in the diverse climates. *Climate Research*, 10:95-107.

Spickett, T., Jeffery, B., Helen, L. and Katscherian, D. 2011. Adaptation strategies for health impacts of climate change. *Application of a Health Impact*. 56-61.

Sriwongsitanon, N., and Taesombat, W. 2011. Estimation of the IHACRES model parameters for Flood Estimation of Ungauged catchments in the upper ping river basin. *Journal Kastsart (natural science)* 45: 917-931.

Tan M., Ibrahim A., Yusop Z., Duan Z. and Ling L .2015. Impacts of landuse and climate variability on hydrological components, Malaysia. *Hydrological Sciences*, 60:1-17.

Worqlul, A. W., Ayana, E. K., Maathuis, B. H., MacAlister, C., Philpot, W. D., Leyton, J. M. O. and Steenhuis, T. S. 2018. Performance of bias corrected MPEG rainfall estimate for rainfall-runoff simulation in the upper Blue Nile Basin, Ethiopia. *Journal of Hydrology*, 556, 1182-1191.

Ye, W., Jakeman. A.J. and Young. P.C. 1997. Identification of improved rainfall runoff models for an ephemeral low-yielding Australian catchment. *Environmental Modelling and Software*, 13: 59-74.

The Effects of Climate Change on Runoff Using IHACRES Hydrologic Model in Some of Watersheds, Ardabil Province

Nayer Aghabeigi¹, Abazar Esmali Ouri^{*2}, Raoof Mostafazadeh³, Mohammad Golshan⁴

Abstract

Climate change is one of the most important challenges that have significant effects on human life. In the recent decades, the climate situation resulted in changes in the volume, duration and time of runoff, which might have many considerable effects on the management of water resources. In this study, the main purpose is to obtain fluctuation of runoff over the coming decades (2030-2011) using the IHACRES model. For this purpose, the maximum temperature, minimum temperature and precipitation parameters over the coming decades (2030-2011) were investigated using the LARS-WG program and the HadCM3 model. The obtained data of HadCM3 have entered the IHACRES model at 8 hydrometric stations, located in Ardabil province south and southwest. So, the runoff rate was achieved in the coming decades (2030-2011). The result shows that the precipitation rate has fluctuated in the coming decades, and for the period of 2011-2030, precipitation has decreased till 3.68% and the maximum temperature and minimum temperature increased, 16.48 and 5.39 percent, respectively. Also, the results of the runoff amount during the next decades at the hydrometric stations showed that the average discharge has decreased total 0.16 percent, and on the other hand, peak discharge has increased. The highest increase in the floods evens was observed in the Yamchi hydrometric station with 2.09 m³.s⁻¹ average and 16 days with discharge higher than 6 cubic meters per second.

Keywords: LARS-WG model, HadCM3 model, exponential fine-scale, runoff variation.

1- Master, Watershed Management, Faculty of Agricultural and Natural Resources, University of Mohaghegh Ardabili, nayer.aghabeigi@yahoo.com

2 - Associate Professor, Faculty of Agriculture and Natural Resources, Mohaghegh Ardabili University, esmaliouri@uma.ac.ir, Tel: 09144538623 (Corresponding Author)

3- Assistant Professor, Faculty of Agriculture and Natural Resources, Mohaghegh Ardabili University, raoofmostafazadeh@yahoo.com

4- PhD Student in Watershed Management, Sari University of Agricultural Sciences and Natural Resources, m.golshan@sanru.ac.ir